

5400 mož in 99 častnikov; vplenili pa 3 topove in 10 strojnih pušk.

Rusko bojišče.

Pomembni boji se vršijo na ruski fronti edino na obeh skrajnih krilih: v bukovinskih Karpatih in na severu pri Rigi, Dvinskem in Mitavi. Do kakšne posebne spremembe posestnega stanja pa ni prišlo. Na ruski fronti je nastopil zadnje dni hud mrz, Reke zamrzujejo, sneg je celo na ruskih ravninah visok po več metrov.

Italijansko bojišče.

Z italijanskega bojišča prihajajo poročila o skrajno slabem vremenu, velikih sneženih zametih na korških in tirolskih gorah ter o redkih in manjših bojih med našo in laško artilerijo.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču vsled neugodnega vremena razen topovskih in zračnih bojov nobenih pomembnejših dogodkov. V Rimu so se pred nekaj dnevi vršila velika vojna posvetovanja četverosporazumovih držav, na katerih so določili nove enotne vojne načrte. Polagala se bo važnost na eden del fronte, na katerega bodo navalili z vso močjo, da ga prečrejo in tako sovražnika potisnejo nazaj. Kje bo ta del, je zagonefka.

Macedonsko bojišče.

Razen topovskega ognja nobenih bistvenih dogodkov. Velikega vojnega posvetovanja v Rimu se je tudi udeležil vrhovni armadni poveljnik na macedonskem bojišču, general Sarrail. Anglija bo baže poslala na to bojišče 150.000 mož iz Egipta, Francija pa 100.000 mož iz izvenevropskih naselbin.

Grčija.

Po poročilu londonskih listov so četverosporazumovi ministri, zborujoči v Rimu, poslali grški vladi spomenico, v kateri zahtevajo, naj grška vlada tekom 48 ur sprejme znane četverosporazumove zahteve in naj naznani ta sprejem. Iz Soluna se poroča, da se baje namerava grška vlada upreti četverosporazumovim nasilstvom, sklicati grško zbornico in pa mobilizirati armado. V Grčiji je postalo pomanjkanje živil vsled blokade četverosporazumovih vojnih ladij tako občutno, da se bo morala Grčija v najkrajšem času odločiti za ali proti četverosporazumu.

Naše žrtve za domovino.

Iz Dobove se nam piše: V prvem tednu novega leta smo v grob položili dva vrla moža, očeta, katerega sta bila še v polni moči življenja. Jožef Polovič iz Velikega Obreža, 47 let star, črnovojnik 87. pešpolka, je branil domovino na Tirolskem, obolev vsled prehlajenja in umrl dne 27. dec. v garnizijski bolnici v Inomestu. Prepeljan je bil v Dobovo in tukaj dne 5. prosinca slovesno pokopan. Za njim žaluje pet otrok, dva sina sta tudi vojaka na fronti. — Dne 5. prosinca je umrl Martin Vučajnik v Mihalovcih, značajan mož dobrotljivega srca, zato pri vseh priljubljen; zapustil je osem otrok; dva sinova sta v vojski, eden pa invalid (ima noge brez stopal) je v zavodu na Dunaju. — Uradno poročilo naznanja, da sta umrla za domovino: Martin Vašcer, posestnik v Selah, 36 let star, padel dne 10. oktobra, in mladenič Janez Zupančič iz Malega Obreža, star 26 let, padel na južni fronti. — Število padlih, uradno naznanjeno, je naraslo v naši župniji na 38.

Dne 8. dec. je padel na južnem bojišču, zadet od granate, mladenič Vincenc Zorjan iz Spodnjega Gasteraja pri Sv. Juriju v Slov. gor. Rajni je bil povsod priljubljen radi mirnega in dostojnega značaja. Bil je izvrsten godec; imel je lepo in hvalevredno čednost: bil je zmiraj trezen in varčen. Zanimivo je tudi, da je rajni imel vse dogodke svojega vojaškega življenja sleherni dan do zadnje ure zabeležene. Zapustil je 80 let staro, bolno, žalujočo mater in edinega brata, kateri je tudi vojni službi. Mirno spavaj, dragi Cenc, dokler nas trobenta angelova ne zbudi, da se vidimo nad zvezdami!

Iz Celja se nam piše: Na laškem bojišču je zbolel in na Dunaju umrl vrl slovenski junak Janez

Skale, star 42 let. Po poklicu je bil kolar, priden in vesten delavec. Rojen je bil v Konjicah. Rajni še ima 3 brate pri vojakih. Svoja mladeniška leta je preživel v Vojniku pri starših. Odkar pa je postal mojster, je stanoval v celjski okolici. Povsod je zaradi svoje pridnosti in poštenosti užival spoštovanje. Bil je zaveden Slovenec.

Žalostna vest je došla rodbini Šauperlovi pri Sv. Jakobu v Slov. gor., da je od izdajalske mine bil zadet njih ljubeči sin, opora v starosti, od vseh ljubljanih Franček, star 22 let. Padel je na južni bojni črti. Daroval je svoje mlado življenje na oltar domovine. Vojskoval se je že od začetka vojne proti verolomnemu Lahu. Izguba pridnega sina je silno potrla njegove starše, brata in sestre. Rajni je bil vzor pridnega slovenskega mladeniča, up in nada staršev, vsem nam priljubljen in drag prijatelj. — Mirno spavaj, predragi naš Franček, v neznani in tuji nam zemlji, dokler se ne snidemo nad zvezdami!

V daljni tujini je padel v boju za domovino A. Kovačič, doma iz Vučjevesi, župnija Sv. Križ na Murskem polju. Za njim žalujejo 4 majhni otročki in neutolažljiva žena. Rajni je bil od vseh v občini ljubljani in spoštovan. Dragi Alojz, spavaj v miru! Tvoja duša pa naj v rajni večni mir uživa!

Dne 1. januarja je prišla žalostna vest, da je podlegel dobljenim ranam v solnograški bolnišnici Anton Ledinek iz Pivole pri Hočah. Prepeljali so ga v soboto, dne 6. januarja, v rojstno faro, kjer je ob obilni udeležbi bil položen na domačem pokopališču k večnemu počitku. Ob odprtem grobu so mu zapeli lepo žalostinko. Marsikatero oko je bilo solzno, ko so spremljali našega slovenskega junaka na zadnjem potu! To je prvi vojak, ki je pokopan na domačem pokopališču kot žrtev sedanje grozne vojke. Bodi mu domača slovenska zemlja lahka! Žalujemo sorodnike naj tolaži zavest, da je njihov Anton umrl kot junak in s svojo smrtjo pripomogel do končne zmage!

Z italijanskega bojišča se nam poroča, da je padel Matevž Vrečko, doma iz Loke pri Framu. Rajni je bil priden, skrben in delaven mož. Na tem svetu si je zaslužil krono trpljenja. Daj, o Bog in Marija, da bi užival na onem svetu večno veselje!

Naznanjam žalostno novico, da je na laškem bojišču padel moj ljubi bratranec Janez Unuk, doma iz Murskega polja. Zadel ga je nesrečna krogla. Bil je v 23. letu. Boril se je proti Rusom in sedaj proti Lahom. Bil je blag prijatelj svojim tovarišem. Služil je pri hrabrem pešpolku št. 47. Bil je zmiraj na fronti. — A. Dolamič iz Cvena.

Slovenski mladenič Alojzij Marksl, doma iz Lajtersberga pri Mariboru, star 21 let, je izdajal svojo dušo na italijanskem bojišču. Zadel ga je laška granata. Pokopan je na Italijanskem. Zapustil je dva brata, ki se še bojujeta na Laškem. Doma je pa zapustil še dva brata in mater. Oče se bojuje na Rumunskem. Lasni brat padlega Henrik je bil pri pogrebu. Spremljal ga je k zadnjemu počitku.

Tončka Zemljč, posestniškega sina v Črešnjevcih pri Radgoni, ni več med živimi, dne 13. decembra ga je zasul sneženi plaz tirolskih planin. Tako se glasi poročilo njegovega tovariša in predstojnika. Ni potrla ta vest samo podpore tolpotrebnege očeta in ljubeče sestre, katerih je bil pokojni edini up in opora, ampak marsikatero oko se je zasolžilo, mnogo src se je skrčilo od bolesti ob tej izgubi, saj je bil Tonček zelo spoštovan in priljubljen. Bil je cvet župnije in stebel domovine. Mirni, priazen in šaljiv, veren, delaven za cerkev, kot dober ud Marijine družbe, pevec itd. Za domovino je mnogo storil, saj je že kot otrok v domačem društvu sodeloval pri petju, tamburanju in igranju, pri katerih je s svojim nastopom povzročil mnogo smeha. In skoro vsak je vsliknil ob tej novici: "Torej bodo morali vsi dobri v tej vojski umreti!" Bil je tudi dober domoljub, a vendar je postal žrtev peklenške gonje ob začetku vojke. Bil je namreč po nedolžnem precej časa zaprt, kar mu je povzročilo mnogo bridkih ur. Nato je oblekel vojaško suknjo in trpljenje ga je spremljalo do smrti. Slednji čas je reševal s snegom zasute tovariše in v svojem zadnjem pismu opisuje to delo in tako smrt ter prosi se Boga, da, ako bo moral umreti, naj ga zadene krogla, ker enaka smrt je pravo mučeništvo. Toda želja se mu ni izpolnila in tako je končal svoje mlado življenje, star še le 27 let. Pokoj Tvoji duši, Tonček dragi, saj

Mučnik si bil v življenju in ob smrti, Vživaj tudi mučeniško krono v rajskem vrti!

V nežni starosti, še komaj 25 let star, je moral Kurbus Franc, posestniški sin v Spodnjem Jakobskem dolu v župniji St. Jakob v Slov. gor., ostaviti fa grmeči in moreči svet. Padel je junaške smrti na južnem bojišču. V lanskem jeseni je zadnjič na dopustu gledal mične holme domačega slovenskega kraja in zadnjič brisal žulje od morilnega orodja s prijetnejšimi žulji ob domačem kmetskem orodju. Kaj rad si rahljal, dragi France, blagonosno, domačo slovensko grudo, a najlepše si si zrahljal svojo grobno grudo: s Tvojo častno smrtjo!

Rahljali mi tudi bi radi Tvoj grob, A temne do njega so vse nam poti. Kako pa rahljati, ko njegov še strop Pod tisoč se žrtvami znova udre.

Vabilo.

Vse Slovence in Slovenke vabimo, da se naročijo na naš ist. Naročnina stane za Avstrijo, Ogrsko, Bosno in Hercegovino

za celo leto	K 6—
za pol leta	" 3—
za četrt leta	" 1.50

Za Nemčijo in druge zunanje države stane list

za celo leto	K 8—
za pol leta	" 4—
za četrt leta	" 2—

Za vojske pa je naročnina zdatno nižja. Za vojske znaša naročnina

za celo leto	K 4—
za pol leta	" 2—
za četrt leta	" 1—

Kdor pošlje naročnino, naj zapiše: ako je novaročnik, besedico **nov**, ako je star, besedico **star** in število, ki se nahaja na ovitku.

Upravištvo „Slov. Gospodarja“, Maribor.

Naročevanje samo pondeljke „Straže“. Kdor hoče imeti „Stražo“ samo pondeljek, si isto kakor dozdaj, lahko naroči posebej. Naročnina se pošlje po poštni nakaznici na naslov: Upravištvo Pondeljke „Straže“ v Mariboru. Ob strani naj napiše, ali je **nov** ali **star** naročnik, da ne bo pomot. Sama Pondeljka „Straža“ stane za celo leto **K 3.20**; za pol leta **K 1.60**; za četrt leta **90 vin**.

Tedenske novice.

Odlikovana slovenska vojna kurata. Č. g. Kristof Tomsic, duhovnik goriske nadškotije, sedaj vojni kurat v rezervni bolnišnici št. 2 v Mariboru (kn. šk. dijaško semenišče) je za svoje vaeto in vestno službovanje odlikovan z duhovniškim zaslužnim križcem II. razreda na belo rdečem traku — Č. g. Franc Kren, bivši kaplan pri Mariji Snežni na Velki, sedaj vojni kurat na rumunskem bojišču, je za svoje hrabro zadržanje pred sovražnikom odlikovan s Signum laudis. Č. g. Kren, ki je že od začetka vojke na bojišču, ima sedaj že troje odlikovanj. Odlikovancema iskro čestitamo.

Ogrski Slovenci nam čestitajo. Dobrourejevano glasilo ogrskih Slovencev „Novine“, piše o naši petdesetletnici: „50letnico obhaja tedenski list Stajarskih Slovencev „Slovenski Gospodar.“ 16. januarja bo 50 let, ka je prvič začel izhajati. Zdalj ma 30 jezer naročnikov. Veselo čestitamo! Vnogo dobra je včino te krščanski list prostom ljudstvu. Bog ga ohrani še dolgo let!“

9.000.000 K vojnega posojila v kmetskih občinah mariborskega okrajnega glavarstva. Do dne 10. januarja 1917 se je podpisalo na peto vojno posojilo v političnem okraju mariborskem skupa 9.038.266 K. Čeprav so Slovenci v tem okraju začetkom vojke veliko bridkega doživeli, vendar je njih avstrijska misel ostala čista in požrtvovalna do skrajnosti. Tako je prav!

Kralj in kraljica sta se postila. Ogrsko-slovenske „Novine“ poročajo: „Sveta cerkev pred kronanjem zapovedava tridenen post kralji in kraljici. Oba sta verno zdržala vse tri dneve post i kraljica je večkrat bila te teden pri sv. obhajili ali pričestavani. Kraljica je pohodila več bolnišnic te teden, se ljubezniva nagnola proti ranjenim junakom, zvedala od njih, kde so ranjeni i po njihovih domačinih. Z vsakim je gučala po njegovom maternem jeziku. — Naš pokojni apoštolski kralj je vedno te reči meo v vstah: „Vse za deco.“ To ljubezen do ostavljene dece vojakov si je zapisala v srce tudi kraljica Cita i je dala dobljene dare po darivanih 650 jezer kron gotovčine za deco Vogrsko i ravno teliko za deco Avstrijsko. Z tov smilenostjov, postom in z sv. obhajilom se je zaistino najlepše pripravila na kronanje, da bi postala mati naroda, kda njemi svetitvariš oča postane.“

Smrt. V Mozirju je dne 2. jan. umrla tamošnja učiteljica Helena Goričar v 26. letu svojega življenja. Rajna je bila članica Marijine družbe, vzgledna, globokoverna in narodnozavedna učiteljica. Svetila ji večna luč! — Na Dunaju je dne 28. dec. 1916 umrl v 44. letu svoje starosti vsled vojnih naporov dr. Leo Kreft, o. kr. črnovojniški nadzdravnik in okrožni zdravnik v St. Juriju ob Ščavnici. Rajni je bil zaveden narodnjak in je vedno ostal zvest svo-